

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/256- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos budapesti lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 236/2011. (VIII. 31.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a helyszín biztosításának, valamint a segítségnyújtás elmulasztása tekintetében

helyt adok,

minden más vonatkozásban (bejelentést követően a rendőrök helyszínre érkezése, a rendőr azonosítószámának viselése és hangnem) pedig

elutasítom.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve (1363 Budapest, Pf. 16.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Független Rendészeti Panasztestületnél előterjesztett, majd egy alkalommal kiegészített panasz az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszos előadta, hogy 2011. január 8-án hajnali fél egykor a szomszéd lakásokban lakó személy és annak három – a panaszos előtt ismeretlen – ismerőse (akik tudomása szerint több napja a szomszédjánál tartózkodnak) erősen alkoholos állapotban berúgták lakása ajtaját. A lakásban „törni-zúzni” kezdtek, majd bántalmazták a panaszos kiskorú testvérét, nővérét és az ő kiskorú gyermekeit, a panaszos élettársát és magát a panaszost is. A lakást feldúlták, az ablakot betörték, majd mire a szomszédok és a panaszos rendőrt hívtak, a bántalmazó, kárt okozó személyek távoztak.

A panaszbeadvány szerint a rendőrséget aznap már korábban a panaszos és az egyik szomszéd is kihívta, majd amikor éjszaka a rendőrök többszöri hívás után („a két, saját magunk által kezdeményezett segélyhívás és az ismételt hívás között csaknem 30 perc telt el”) a rendőrség kiérkezett, a támadók már a saját lakásukban italoztak.

A kiérkező rendőrök közül ketten nem viseltek semmiféle jelzést, sem felismerhető egyenruhát, ezért a panaszos nem is tudta rögzíteni nevüket vagy számukat, így azt sem tudja, kik intézkedtek.

A panaszos beadványában beszámolt arról is, hogy a kiérkező rendőrök kérdésére a szomszédok tagadták, hogy ők a lakásba erőszakkal „behatoltak” volna és a bántalmazásokat is.

Előadta továbbá a panaszos azt is, hogy annak ellenére, hogy az ajtón jól látható volt az egyik személy bakancsának nyoma, aki berúgta a zárt ajtót, a rendőrök nem voltak hajlandók helyszínelőket hívni, a helyszínt sem fotózták le, azt mondták, hogy majd írásban rögzítik. Nem nyújtottak segítséget, noha a gyerekek sokkos állapotban voltak, egyikük vérzett is, és maga a panaszos és élettársa is megsérültek (utóbb mentővel szállították mindkettőjüket a baleseti ügyeletre). A kiérkező rendőrök csak annyit tettek, hogy felvilágosították a panaszost arról, hogy az elkövetett cselekmény magánlaksértés, és azzal szemben a panaszosnak kell magánvádas eljárást kezdeményezni. Hozzátette továbbá a panaszos, hogy az egyik személy a házban lakik, azonban a többiek nem. Ennek kapcsán a rendőrök kioktatták arról, hogy a szomszéd férfinak joga van vendégeket fogadni, és azt közölték, „majd kiderül, mi történt”, és elmentek.

A panaszos hozzátette, hogy a folyosón a szomszédja és társai ismételten megfenyegették: „vagy eltűnünk 24 órán belül, vagy mindnyájunkat kinyírnak”.

A bejelentés és a rendőrök kiérkezésének időpontja kapcsán a panaszbeadvány kiegészítése az alábbi releváns információkat tartalmazza: az első segélyhívás 0 óra 20 perc körül történt, amikor dörömbölni kezdtek a bejárati ajtón, azt ordítva, hogy „négy perced van rá, hogy kinyisd az ajtót”. A panaszos azonnal hívta a rendőrséget és még tartott a bejelentés,

amikor a szomszédban lakó és további két személy közül valamelyik lábbal berúgta az ajtót, és a panaszoszt azonnal ütni kezdte, és élettársát is megütötték, aki az ő segítségére sietett. A keskeny előszobában az egyikük elállta az utat ketten pedig bementek a belső szobába, ahol a panaszos rokonai tartózkodtak, akikre szintén rátámadtak. A lakásban „törték zúztak”, több tárgyat tönkretettek, mindeközben hangosan fenyegetőztek: 24 órája van a panaszosnak és családjának a lakásból eltűnni (ahonnan egyébként a cselekményre felbujtó panaszbeadványban megnevezett személy ki akarja őket lakoltatni, amit azonban a bíróság megtagadott).

A dulakodás közben a panaszos nővére is értesítette a rendőrséget, de riasztotta őket az egyik szomszéd és egy, a másik házban lakó személy és párja is, akinek a lakása ablakából a történetek jól láthatóak voltak, és látták a dulakodást, hallották a hangokat is.

Miután a három személy megverte a lakásban tartózkodókat, a gyerekeket részben bántalmazták, részben halálra rémisztették, a lakásból kb. húsz perc múlva távoztak. A panaszos hozzátette, hogy mindhárom személy ittas volt.

A rendőrség az első bejelentéstől számított, mintegy 25-30 perccel később érkezett ki a helyszínre. Az elkövetők ekkor már a saját lakásukban voltak, „békésen” iszogattak. A kikerülő rendőrök az első pillanattól kezdve igen ellenségesen viselkedtek, helyszínelőket hívni nem voltak hajlandóak, mintha „mi lennénk az elkövetők”. A lakásba csak külön kérésre ment be az egyik rendőr, a szomszédba viszont mindhárom rendőr bement, és ott hosszasan elbeszélgettek. Amikor megkérdezték a rendőröktől, miért nem küldik el a szomszédban tartózkodó azon két személyt, akik nem laknak ott, azt felelték, a szomszédnak joga van vendégeket fogadni. Arra a kérdésre, hogy ahhoz is van joguk, hogy máshoz betörjenek, és ott verekedjenek, a rendőrök nem feleltek, csak annyit közöltek, hogy a cselekmény nem bűncselekmény, valamint, hogy a panaszos bírósághoz fordulhat magánvádas indítvánnyal.

Az intézkedő rendőrök látták, hogy a panaszos feje vérzik, és aki a lakásba bement, annak látnia kellett, hogy az előszoba világos kövezete tele van vércseppel, hallotta a kislány jajgatását, látta a panaszos élettársát, aki próbál állva maradni (aki egyébként másfél hónapja kisebb műtéten esett át). Azt sem kérdezték meg a rendőrök, hogy jól vannak-e.

Amikor elmentek a rendőrök, bementek a rendőrkapitányságra feljelentést tenni, majd ezt követően, mivel a panaszos és élettársa is rosszul érezte magát, mentőt hívtak, és mindkettőjüket a baleseti ambulanciára szállították.

A panaszos előadta továbbá azt is, hogy 2011. január 10-én telefonon felvette a kapcsolatot az illetékes rendőrkapitányság vezetőjével, akinek a tanácsára 2011. január 11-én a panaszos feljelentést kívánt tenni a rendőrkapitányságon. Ott a nyomozó hatóság részéről egy r. zászlós minősíthetetlen hangon, káromkodva beszélt a telefonba, és azt érezte a panasossal, hogy az lenne a jobb, ha elmennének. A feljelentést először nem akarta felvenni, majd, végül valaki szólta neki, hogy tegyen eleget a kérésnek. A panaszos élettársa is feljelentéssel kívánt élni, ezt megtagadták.

A panaszos jelezte a panasz kiegészítésében, hogy ahhoz mellékeli a feljelentésről felvett jegyzőkönyvet, amely szerint rendőri intézkedés nem történt – a panaszos zárójelben

megjegyezte, hogy így igaz, de kérdés, hogy miért nem – valamint, hogy ők jogi felvilágosítást kaptak az éjszaka közepén a helyszínen.

A feljelentés megtételekor történt rendőri intézkedés kapcsán a panaszos előadta, hogy a jegyzőkönyvet felvevő rendőr közölte, hogy „ki tudja, hogy az ajtó már régebben szét volt esve, meg a bútorok is, és egyáltalán nem bizonyítható, hogy bárki is benn volt a lakásban, és azt tett...”. Amikor a panaszos arra hivatkozott, hogy a kapitányságvezető tanácsára tettek feljelentést, megkérdezte a r. zászlós, hogy őt hogy hívják. Mikor a panaszos nem tudta a nevet, megalázóan annyit mondott, „na biztosan ő mondta azt magának”, vagyis a panaszos úgy ítélte meg, hogy azt feltételezte róla a rendőr, ő hazudik. Noha a rendőr úgy ítélte meg, hogy a panaszos által előadottak nem történtek meg, a panaszos kérésére kiállított egy áldozatsegítő támogatási igazolást, amelyben a rongálás vétségét jelölte meg, a testi bántalmazást azonban nem.

A panaszos ezt követően arról tett említést, hogy 2010. májusa óta a kerületi rendőrségtől megvonták az intézkedés lehetőségét, amelyre egy példát is említett. A panaszos arra is utalt, hogy van olyan személy, akivel a rendőrök foglalkoznak, és a bejelentésére megfelelően intézkednek.

A panaszos megjegyezte végül, ő nem kíván vádaskodni, vagy megalapozatlan feltevésekre hagyatkozni, de véleménye szerint, ahogy a sérelmezett esetben az intézkedő rendőrök, valamint a jegyzőkönyvet rögzítő r. zászlós viselkedett, elfogadhatatlan. A panaszos szerint, ha még azon az éjszakán a három elkövetőt külön-külön kihallgatják, biztosan kiderült volna, hogy mi történt valójában.

A panaszosnak a rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- a panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök a bejelentést követően csak későn érkeztek ki a lakásához;
- a panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök közül ketten nem viseltek semmiféle jelzést, sem felismerhető egyenruhát, a panasz kiegészítésében pedig kifogásolta, hogy az egyik rendőr a szomszéd kérésére „megvillantotta” a sötét folyosón igazolványát, éppen annyira, hogy a rendőri embléma látható volt;
- a panaszos kifogásolta, hogy tényleges intézkedés kérése ellenére nem történt, ugyanis a rendőrök nem voltak hajlandóak helyszínelőket hívni, a helyszínt nem fotózták le. A panaszost összesen annyiról tájékoztatták, hogy a történeteket írásban fogják rögzíteni, valamint, hogy az elkövetett cselekmény magánlaksértés, és azzal szemben a panaszosnak kell magánvádas eljárást kezdeményezni;
- a panaszos sérelmezte, hogy segítséget a rendőrség nem nyújtott neki, holott látható sérülései keletkeztek;
- a panaszos kifogásolta, hogy, amikor 2011. január 11-én, amikor feljelentés kívánt tenni, a jelen levő r. zászlós minősíthetetlen hangon, káromkodva beszélt a telefonba, majd azt

érezte a panaszossal, hogy az lenne a jobb, ha elmennének, azaz a feljelentését nem kívánta először felvenni. A panaszos sérelmezte a rendőrnő által tanúsított magatartást.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. január 8-án előterjesztett panaszbeadványa, és a panasz 2011. január 11-én kelt kiegészítése;
- a panaszos által rendelkezésre bocsátott Ambuláns Kezelőlap;
- a Panasztestület által készített hivatalos feljegyzés (2011. július 28-án kelt);
- a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Térfigyelő Szolgálat 01080-527/2011.id. számú, 2011. január 8-án kelt jelentése;
- a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Térfigyelő Szolgálat 01080/532/2011/ált. számú 2011. február 23-án kelt jelentése;
- a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 01080/3575/2011. ált. számú, 2011. február 23. kelt parancsnoki kivizsgálása;
- a BRFK Központi Ügyeleti Főosztály III. számú Ügyeleti Osztály 01000-105/322/2/2011 számú, 2011. február 24. kelt tájékoztató levele;
- a 7658 számú, a 7659 számú és a 7673 számú intézkedési lap;
- a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály 01080/532/2011/ált. számú, 2011. február 24. kelt jelentése;
- a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály 0180/532/2011/ált. számú 2011. január 11. napján jegyzőkönyve feljelentésről;
- baleset bejelentési napló.

Fenti dokumentumok az ügy szempontjából az alábbi releváns információkat tartalmazzák:

- Ambuláns Kezelőlap: a beszállító mentőegység szerint a panaszos otthonába betörtek, ismeretlenek bántalmazták, feje sérült, eszméletvesztése nem volt. „RI” nem történt. A vizsgálat diagnózisaként a következő olvasható: „Contusio capitis”. A javaslat szerint: a beteget otthonában bántalmazták. Feje sérült. Az elkészült röntgen felvételek traumás eltérést nem igazoltak. A vizsgálat eredményeként Contusio capitis (*fej zúzódás*) véleményeztek. A betegnek neurológiai panasza nem volt. Javaslatként szerepel továbbá a pihenés, bő folyadékfogyasztást, a zúzódás jegelése.

- Panasztestület hivatalos feljegyzése: a Panasztestület munkatársa 2011. július 28-án felkereste azokat a személyeket, akiket a panaszos beadványában megnevezett (az intézkedés helyszínén jelenlevő és a rendőrségen telefonon, az intézkedés napján bejelentést tevő személyek). E személyek közül az egyik az esettel kapcsolatosan előmondta, hogy kiabálásra lett figyelmes a házban, majd azt látta, hogy a panaszos lakására rúgták az ajtót az épületbe nem sokkal korábban beköltözött idegenek (valamint felsorolt néhány nevet, amely panaszban szereplő nevekkel meggyezik), majd megverték az ott lakókat. Hozzátette, a családra az éjszaka közepén törtek rá, ahol gyerekek is voltak. A tanú megjegyezte, hogy a lakókat nem sokkal korábban ki akarták lakoltatni, azonban azt a bíróság megakadályozta. A panaszos élettársát hasba rúgták úgy, hogy nem sokkal korábban hasműtete volt. Ahogy kiért a

rendőrség, „nem voltak hajlandóak foglalkozni” a történetekkel, orvost nem hívtak, holott szemmel látható sérüléseket szenvedett a panaszos és élettársa. A tanú hívott mentőt a panaszosnak és élettársának, mivel ők továbbra is rosszul voltak. A kiérkező rendőröknek volt azonosítója, de sötét volt. A rendőrök beazonosíthatóak voltak ruhájuk alapján. Ugyanakkor, amikor a tanú az egyik rendőr nevét kérte, nem volt hajlandó azt közölni vele, azt felelte, olvassa le a ruhájáról. A tanú ismételtén előadta, hogy „nem akartak foglalkozni a rendőrök az esettel”. A Testület tanácsadója kérdésére elmondta azt is, hogy az intézkedő rendőrök őt nem hallgatták meg, hozzá kérdéseket nem intéztek azzal kapcsolatban, hogy mit látott vagy tapasztalt. Hozzátette, hogy a rendőrök kiérkezésükkor először a „támadókat” hallgatták meg lakásukban, hosszasan. Végül azon véleményének adott hangot, hogy helyileg illetékes rendőrkapitánysággal sok a probléma, szerinte elfogultan látják el feladatukat.

- A BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Térfigyelő Szolgálat 01080-527/2011.id. számú, 2011. január 8-án kelt jelentése (a jelentést mindhárom, az intézkedésben részt vevő rendőr aláírta): Józsefváros Központtól 0 óra 40 perckor utasítás érkezett, miszerint jelenjen meg a panaszos lakásánál, mert onnan bántalmazásról érkezett bejelentés. A rendőröket a panaszos fogadta, aki a következőket mondta el: a szomszédjában lakó személyekkel folyamatos vitája van, mivel a tulajdonviszonyok nem rendezettek köztük. Az elmondások szerint – mely több helyen ellentmondásos volt, valamint ittas állapotban tették azt – a szomszédból két férfi az ajtót betörte, a lakásba bement, és ott bántalmazta őket. A helyszínen ezen állításokat igazolni nem tudták az intézkedő rendőr, mivel a lakás „erősen lelakott”, az ajtók több helyen sérültek voltak, és azokról nem volt megállapítható, hogy mikor és milyen körülmények között keletkeztek. A panaszos férfi elmondta, hogy a fején gyógyuló félben lévő kb. 1,5 cm hosszú hámsérülést is ezen személyek okozták, továbbá, hogy velük szemben már van folyamatban eljárás a BRFK VII. Kerületi Rendőrkapitányságon, mivel a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányságot az ügyészség kizárta. Ezt követően meghallgatta a szomszéd lakásban tartózkodókat, akik a következőket mondták el: valóban van vita köztük és a panaszos családja között a tulajdonviszonyok miatt és emiatt perben is állnak egymással, azonban a lakásban nem jártak valamint senkit nem bántottak. A jelentés tartalmazza azon megjegyzést, hogy ezen személyek is erősen ittas állapotban voltak. Megtörtént a bejelentő személy tájékoztatása arról, hogy az elkövetett cselekmény miatt – amennyiben az valós – csak a magánindítvány megtétele után tud a hatóságuk további intézkedéseket tenni, melyet megértett és tudomásul vett, azonban ebbéli szándékáról nem nyilatkozott. Ekkor tájékoztatta arról is, hogy a magánindítvány megtételére 30 nap áll rendelkezésére, amelyet szintén tudomásul vett.

A megállapított tényeket a kerületi központnak jelentette a r. hadnagy, aki jelentés megírására kötelezte az intézkedő rendőrt és engedélyezte a helyszín elhagyását 1 óra 35 perckor.

- A BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Térfigyelő Szolgálat 01080/532/2011/ált. számú 2011. február 23-án kelt jelentése: e jelentés a korábbi jelentést kiegészítette az alábbi, az intézkedés szempontjából releváns információkkal. A helyszínre 2011. január 8-án 0 óra 50 perckor (a bejelentést követően 10 perccel) érkeztek ki, tekintettel arra, hogy a cím felvételekor a Budapesten a VIII. kerület Baross utcából indultak. A helyszínen a bejelentő a lakásában, a két szomszédja pedig a folyosón tartózkodott. A szolgálati fellépéssel kapcsolatban az intézkedő rendőr leírta, hogy a napszaknak megfelelő köszönéssel kezdte az intézkedést, a meghatározottaknak megfelelően rendőrségi láthatósági mellényben, nyakba akasztott rendőrigazolvánnyal és azonosítószámmal ellátott rendőrségi jelvényel. Tájékoztatta a bejelentőt (panaszost), hogy a BRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányságon működő térfigyelő szolgálattól érkeztek ki. Ekkor a panaszos mutatott

egy ügyészi végzést, mely szerint a kerületi rendőrkapitányságot elfogultság miatt az eljárás lefolytatásából kizárja, és hogy mint VIII. kerületi rendőrök nem intézkedhetnek a helyszínen. Ezt követően mind a panaszos mind pedig hozzátartozói ellenségesen viselkedtek, a fentiekre hivatkozva. Mindezek után mindkét felet, így a bejelentőt (panaszost), hozzátartozóit, valamint a szomszédokat is igazoltatták, valamint meghallgatták. Bántalmazásra ugyan panaszkodtak, de a bejelentő hozzátartozóin semmilyen sérülést nem látott a r. hadnagy, egyedül a panaszos állította, hogy megsérült a fején, de ezen sérülés láthatóan nem volt „friss”, hozzátette azt is a rendőr: „mint a korábbi jelentésben is írtam, gyógyulófélben volt”. A szomszédok elmondták, hogy a bejelentő szerint elmondott cselekmények nem történtek meg. A fentieket követően jogi felvilágosítást adtak részükre, orvosi ellátást nem kértek, valamint sem a r. hadnagy, sem pedig intézkedő társai nem tapasztaltak olyat, ami orvosi ellátást igényelt volna. A r. hadnagy a helyszínen minden személyről a lakcímkártyája szerint megállapította, hogy jogosan tartózkodik a lakásában. Az intézkedés során az intézkedő hadnagy olyat megállapítani, ami a szemle lefolytatását indokolta volna, nem tapasztalt, ezért arról nem intézkedett. A rendőri intézkedés során mindvégig szakszerűen, kulturáltan és a szabályzatnak megfelelően intézkedtek.

- A 2011. február 23. kelt parancsnoki kivizsgálás: a fenti rendőri jelentésekben foglaltakon kívül azt tartalmazza, hogy a rendelkezésre álló nyilvántartások alapján (RobotzsaruNeo) a fenti helyszínen rendszeresen meg kell jelennie a RRFK VIII. Kerületi Rendőrkapitányság állományában szolgálatot teljesítő rendőröknek. Tekintettel arra, hogy az ügyben érintett személyek a polgári peres ügyekben az „igazukat” a rendőrség útján kívánják érvényesíttetni. A parancsnoki kivizsgálás szerint az intézkedő rendőrök a Rendőrségről szóló 1994 évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése alapján az intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (1) bekezdése alapján a szolgálati fellépés annak megfelelően történt, végül pedig, hogy az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint az intézkedő rendőrök eleget tettek a segítségnyújtási kötelezettségüknek.

- A BRFK Központi Ügyeleti Főosztály III. számú Ügyeleti Osztály által készített és a BRFK Központi Ügyeleti Főosztály vezetőjének címzett tájékoztató levele: a panaszos által tett panaszbejelentés – azaz a központi ügyelet vonatkozásában felmerülő intézkedés sorozat (hívásfogadás, címre rendőrrjárőr küldés, dokumentációs tevékenység) – kivizsgálása megtörtént. A bejelentésről készült hanganyag, az Rtv. 42. § (7) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően – mivel az harminc napon túli felvétel és az archiválást egyéb körülmény nem indokolta – törölték. Az intézkedési lapon (7658 számú intézkedési lap) azonban rögzítésre kerültek a hívás adatai, miszerint a panaszos 2011. január 8-án 0 óra 38 perckor tett bejelentést a segélyhívón, a hívást egy r. főtörzsszászlós hölgy fogadta. A bejelentés során a panaszos a panaszában megegyező történeteket adta elő, azaz azt, hogy a lakása ajtaját a szomszédok berúgták, ordítottak. A hívást követően további két személy is bejelentette a címen történeteket, az egyikőjük 0 óra 41 perckor – amely hívásról a hívást fogadó r. százados vett fel intézkedési lapot –, míg a másik személy 1 óra 32 órakor tett bejelentést, amely hívást egy r. törzsrőrmester fogadott, és szintén intézkedési lapot vett fel.

Már a legelső hívást követően, 2-3 perc múlva, tehát 0 óra 41 perckor kiadták a címet a bevetés irányítón keresztül a kerületnek, és az intézkedési lap tanúsága szerint a címen „Kaméleon 11 és 12” intézkedett. 1 óra 34 perckor visszajelezést történt, melynek tartalma szerint rongálás tettelegesség nem volt, a feleknek a kellő jogi felvilágosítást megadták.

Mivel az ügyben további intézkedésre nem volt szükség így az intézkedés és annak dokumentációja a Központi Ügyelet részéről lezárásra került 2011. január 8-án 1 óra 35 perckor.

A tájékoztató levél kitért arra a körülményre is, hogy a panaszos nem a BRFK Központi Ügyelet vonatkozásában, hanem a helyszíni rendőri intézkedéssel kapcsolatosan terjesztett elő panaszt. Tekintettel arra, hogy a BRFK Központi Ügyeleti Főosztály állományából a főosztály tevékenységével kapcsolatban egyetlen személy részéről sem merül fel mulasztás, törvénytértés, ezért további eljárás megindítását nem kezdeményezte.

- A kerületi rendőrkapitányság bűnügyi osztály készenléti alosztályának jelentése: a panaszos a panaszirodán 2011. január 11-én 19 óra 2 perckor jelent meg, elmondta, hogy 2011. január 8-án rendőri intézkedés történt, és az esettel kapcsolatos bántalmazáskor elszenvedett sérülésekről készült látleletet szeretné csatolni az ügyhöz. A r. zászlós kikereste a rendszerből a rendőri intézkedésről készült jelentést és közölte a panaszossal, hogy természetesen csatolni fogja a látleletet az ügyéhez, majd lefénymásolta az ambuláns lapot és az eredeti példányt visszaadta a panaszosnak. Ezt követően közölte a panaszossal, hogy a rendőri intézkedés alapján meg fog indulni az eset kivizsgálása. Ennek ellenére a panaszos ragaszkodott ahhoz, hogy jegyzőkönyvbe mondja el a 2011. január 8-án történt eseménnyel kapcsolatban azt, hogy az eset szemtanúja hajlandó tanúskodni mellette. Ekkor a r. zászlós felvette a jegyzőkönyvet, melyben rögzítette a panaszos mondanivalóját. Jelentésében a r. zászlós kijelentette, hogy a jegyzőkönyv felvételekor mindvégig türelmesen és szakszerűen, kulturáltan és a szabályzatnak megfelelően beszélt a bejelentővel, aki meglehetősen ideges és feldúlt állapotban volt. Nyugtatósa ellenére a panaszos továbbra is nyugtalan volt. A rendőrnő a panaszos által elmondottakat, kérésének megfelelően, szó szerint írta le.

- A baleset bejelentési napló: a panaszos lakóhelyéről 0 óra 25 perckor érkezett bejelentés. Az esemény rövid leírásánál az szerepel, „dulakodás”.

- 2011. január 11-én felvett jegyzőkönyv: a hamis vád és a hatóság félrevezetésének törvényes következményeiről a panaszost tájékoztatták, amelyet a panaszos tudomásul vett, illetve a polgári jogi igény érvényesítésére történő kioktatást megértette és úgy nyilatkozott, hogy a polgári jogi igényét érvényesíteni nem kívánja. A feljelentő elmondta, hogy 2011. január 8-án történt eseménnyel kapcsolatban szeretne feljelentést tenni, mivel a helyszínen arra nem volt lehetősége. Előadta, hogy az eset kapcsán a rendőri intézkedés abban merült ki, hogy a rendőrök „átmentek” azokhoz a személyekhez, akik a panaszost és élettársát bántalmazták. Még azon az éjszakán elmentek a Péterfy Sándor utcai kórház ambulanciájára, ahol látleletet vettek fel a sérüléseiről, amely ambuláns lapot a jegyzőkönyvhöz csatolt. A panaszos elkövetőként nevezett meg egy férfit, valamint további kettőt, akinek a nevét nem tudta megjelölni. A feljelentés szerint a lakás ajtaját berúgták, a szobában lévő ajtón az ablaküveget kitörték, a falat kirúgták és ezzel anyagi kára keletkezett a feljelentőnek (panaszosnak). A helyreállítás költségeit nem tudta a feljelentő (panaszos) megállapítani. Előadta, hogy az esetnek volt szemtanúja, aki a szemközti házból látta, amint a panaszost és élettársát bántalmazók rájuk törtek az ajtót. Előadta a panaszos, hogy hajlandó tanúskodni az ügyben. A panaszos kérte az eljárás megindítását, az elkövető felkutatását, felelősségre vonását és az okozott kár megtérítését. A hatóság részéről a r. zászlós előadta, hogy a panaszos sérelmére elkövetett bűncselekmény – figyelemmel a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 31. §-ára és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 173. §-ában foglaltakra – magánindítványra büntethető. A magánindítvány egy és oszthatatlan, vissza nem vonható. A magánindítvány megtételére 30 nap áll

rendelkezésre. Ezen tájékoztatást követően a r. zászlós kérte a feljelentőt, hogy nyilatkozzon arról, hogy kíván-e a sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán, az elkövetővel szemben magánindítvánnyal élni, melyre a feljelentő igennel nyilatkozott.

A fenti dokumentumok alapján tényállásszerűen megállapítható, hogy a panaszos telefonon történt bejelentésére a rendőrök kb. 10 perc múlva kiérkeztek. A helyszínen meghallgatták a panaszost, valamint a szomszédokat és a panaszosnak a magánindítvány előterjesztésére vonatkozóan megadták a felvilágosítást. A panaszos és a szomszédok által elmondottak között nyilvánvaló ellentmondás volt, továbbá a lakás állapotából adódóan nem tudtak egyértelműen dönteni arról, hogy korábban történt-e bűncselekmény, ezért – a jelentések és a parancsnoki kivizsgálás szerint megalapozottan – úgy döntöttek, hogy – bűncselekmény elkövetésének hiányában – nincsenek meg a helyszíni szemle megtartásának a feltételei. Ugyanakkor a panaszos sérüléseivel kapcsolatban sem voltak meg a nyilvánvaló és tényszerű adatok: nem lehetett egyértelműen megállapítani, hogy azok mikor és milyen körülmények között keletkeztek, ezért nem hívtak ki a sérülés ellátása érdekében mentőt.

Mind a helyszíni szemle lefolytatásának, mind pedig a mentő kihívásának a rendelkezésre álló adatok alapján megvoltak a feltételei, tehát az intézkedő rendőrök e két kifogás tekintetében mulasztást követtek el, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint – határozat III. részében kifejtett indokok alapján – a panaszosnak e részét megalapozottnak találtam.

III.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök a bejelentést követően csak későn – kb. 25-30 perc elteltével – érkeztek ki a lakásához.

A bejelentés kapcsán a rendőrök az Rtv. 11. § (1) bekezdése¹ és a Rtv. 13. § (1) bekezdése², valamint a Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése³ alapján kötelesek voltak intézkedni.

A rendőri jelentések és a bejelentésről felvett intézkedési lap tanúsága szerint a panaszos 0 óra 38 perckor tett bejelentést, amit a központ 0 óra 41 perckor adott ki a kerületnek, az intézkedő rendőr jelentése szerint 0 óra 40 perckor kaptak utasítást a kerületi központtól arról, hogy jelenjenek meg a panaszos lakcímén, ahova 0 óra 50 perckor érkeztek

¹ **Rtv. 11. § (1)** A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

² **Rtv. 13. § (1)** A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

³ **Szolgálati Szabályzat 3. § (1)** Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

meg. Ugyanezt támasztja alá a baleset bejelentési napló is, miszerint a panaszos címéről 0 óra 25 perckor rögzítettek bejelentést.

A rendőrségi iratok között nem szerepel arra vonatkozó adat, hogy a panaszos többször telefonált volna segítségért a rendőrségre. Mindössze annyi állapítható meg – amire a panaszbeadványban szintén utalás történt –, hogy a panaszos bejelentésével szinte egyező tartalommal 0 óra 41 perckor, valamint 01 óra 32 perckor a tárgyi címről további két bejelentés érkezett.

A panaszos által e kérdéskör kapcsán tett nyilatkozat és a dokumentumok tartalma nyilvánvaló ellentmondást hordoz, azonban a dokumentumok tartalmának valóságos tekintetében – a panaszos nyilatkozatán kívül – nem merült fel adat, ezért megállapítható, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettségüknek eleget tettek és a bejelentést követő kb. 10 perc elteltével megjelentek a panaszos lakásán, ezért a panasznak e részét elutasítom.

2.) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök közül ketten nem viseltek semmiféle jelzést, sem felismerhető egyenruhát.

Az Rtv. 20. §-a⁴ és a Szolgálati Szabályzat 4. §-a⁵ rögzíti a szolgálati fellépés módjára vonatkozó rendelkezéseket

⁴ **Rtv. 20. § (1)** A rendőrt az intézkedés során

a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy

b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye

igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

⁵ **Szolgálati Szabályzat 4. § (1)** A rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszakkal megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti közlés, illetve a szolgálati igazolvány vagy az azonosító jelvény felmutatása a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, azt az intézkedést követően kell megtenni.

(3) Ha az intézkedés alá vont a rendőr felszólításának nem tesz eleget, az intézkedő rendőr „A törvény nevében!” felszólítással figyelmezteti, hogy szigorúbban lép fel.

(4) A rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni. A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmeztetést a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

(5) A rendőri intézkedés eredményes befejezését szükség esetén segítség igénybevételevel is biztosítani kell.

(6) Ha a rendőr az Rtv. V. fejezetében foglalt intézkedést vagy a VI. fejezetében foglalt kényszerítő eszközt alkalmaz, ezt követően az intézkedés alá vont személyt tájékoztatja az Rtv. szerinti panasztétel lehetőségéről.

(7) A rendőr részéről - szolgálati feladatai ellátása során - tilos a személyek bármilyen nemi, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetése,

Ezzel kapcsolatosan a kiegészítő jelentés azt tartalmazza, hogy a napszaknak megfelelő köszönéssel kezdődött az intézkedés, a meghatározottaknak megfelelően rendőrségi láthatósági mellényben, nyakba akasztott rendőrigazolvánnyal és azonosítószámmal ellátott rendőrségi jelvényvel. A parancsnoki kivizsgálás szerint az intézkedő rendőrök szolgálati fellépése a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésében előírt módon történt.

A Panasztestület által készített hivatalos feljegyzésben a tanú elmondta, hogy a kiérkező rendőröknek volt azonosítója, valamint, hogy a rendőrök ruhájuk alapján beazonosíthatóak voltak. A tanú emellett megjegyezte, hogy a történetek időpontjában sötét volt.

A fentiekre tekintettel az eljárás során a jelentés és a kívülálló személy nyilatkozata alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök öltözete és fellépése megfelelt a jogszabályi előírásoknak, ezért a panasznak e része megalapozatlan, ezért elutasítom.

3.) A panaszos kifogásolta, hogy tényleges intézkedés kérése ellenére nem történt, ugyanis a rendőrök nem voltak hajlandók helyszínelőket hívni, a helyszínt nem fotózták le. A panaszost összesen annyiról tájékoztatták, hogy a történeteket írásban fogják rögzíteni, valamint, hogy az elkövetett cselekmény magánlaksértés, és azzal szemben a panaszosnak kell magánvádas eljárást kezdeményezni.

A rendelkezésre álló adatok alapján, az eljárás során megállapítható volt, hogy az intézkedő rendőröket a kiérkezéskor a panaszos fogadta és előadta, hogy a szomszédjában lakó személyekkel folyamatos vitája van, mivel a tulajdonviszonyok nem rendezettek közöttük. A panaszos a rendőröknek előadta azt is, hogy a szomszédjából két férfi a lakása ajtaját betörte, a lakásba bement, és ott bántalmazta a panaszost és az ott tartózkodókat.

A panaszos fenti közléseit a rendőri jelentés is – szinte szó szerint ebben a formában: *”elmondása szerint a szomszédja az ajtót betörték, a lakásába bementek és ott bántalmazták őt és a családját”* – tartalmazza, továbbá azt is, hogy a panaszos állításait a helyszínen igazolni nem tudták, mivel a lakás „erősen lelakott”, az ajtók több helyen sérültek voltak, és azokról nem volt megállapítható, hogy mikor és milyen körülmények között keletkeztek. A rendőröknek a bántalmazásával kapcsolatban előadta, hogy a fején, gyógyulófélben levő hámsérülést azok a személyek okozták, akik rátörték az ajtót.

Az intézkedés alkalmával a rendőrök meghallgatták a panaszos által megnevezett szomszédokat is, akik úgy nyilatkoztak, hogy valóban van vita köztük és a panaszos családja között a tulajdonviszonyok miatt és emiatt perben is állnak egymással, azonban a lakásban nem jártak, valamint senkit nem bántottak.

A rendőrök a szomszédok meghallgatása után jogi felvilágosítást nyújtottak – mi szerint az elkövetett cselekmény miatt a hatóság csak magánindítvány megtétele után tud további intézkedéseket tenni – amit a panaszos megértett.

(8) Az (1) bekezdés alkalmazása során a rendőri intézkedés eredményességét az ott meghatározott információk előzetes közlése, illetve a szolgálati igazolvány vagy az azonosító jelvény felmutatása akkor veszélyezteti, ha a közlés vagy a felmutatás időigénye az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Mindezek alapján tényszerűen megállapítható, hogy a rendőrök intézkedésére – a telefonon történt állampolgári bejelentést követően – azon az alapon került sor, hogy a bejelentő a sérelmére elkövetett bűncselekményekről adatokat közölt a helyszínen intézkedésbe kezdő rendőröknek.

A jogszabályban előírt kötelezettségeket (Rtv. 43. §⁶, Szolgálati Szabályzat 20. § (3) bekezdés⁷) figyelembe véve megállapítható, hogy – tekintettel arra, hogy a helyszín megtekintése után nem egy egyszerűen eldönthető és rekonstruálható eset tisztázása merült fel, és egymással ellentmondó nyilatkozatok álltak a rendőrök rendelkezésére – indokolt lett volna a helyszín biztosítása. A bűncselekmény elkövetésére utaló nyomok a rendőrök jelentésében leírtak szerint is tapasztalhatóak voltak, csupán abban a kérdésben nem lehetett egyértelműen dönteni, hogy azok mikor és milyen körülmények között történtek és keletkeztek.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrök a helyszín biztosítására vonatkozó kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezért a panasznak e része megalapozott annak helyt adok.

4.) A panaszos sérelmezte, hogy segítséget a rendőrség nem nyújtott neki, holott látható sérülései keletkeztek.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése⁸, valamint Rtv. 24. § (1) bekezdése⁹ rendelkezik az e körben rendőrt terhelő kötelezettségekről. A rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettsége a rendőrség egyik kiemelkedő alapfeladata, mely biztosítja az állampolgárok rendőrségbe vetett bizalmát és biztonságérzetét.

Mind a panaszos és a kívülálló tanú, mind pedig a rendőri jelentések tartalmazzak adatokat a sérülésekkel kapcsolatban. A rendőrök jelentéseikben leírták, hogy nem lehetett eldönteni azt, hogy a fejen gyógyulófélben lévő kb. 1,5 cm hosszú hámsérülést is ugyanazon személyek okozták.

Az a körülmény, hogy a helyszínen tapasztaltak alapján, nem lehetett kellő bizonyossággal megállapítani, hogy mi okozta a panaszos sérüléseit nem indokolta azt, hogy a kikerülő rendőr nem értesítette a mentőket, vagy egyéb módon nem biztosította az orvosi ellátását a hozzá segítségért forduló személynek.

⁶ *Rtv. A helyszín biztosítása 43. § A rendőr a feladata ellátása során jogosult megtiltani, illetőleg megakadályozni, hogy valamely bűncselekmény, szabálysértés, baleset, egyéb esemény helyszínét megváltoztassák.*

⁷ *Szolgálati Szabályzat 20. § (3) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő tettest elfogja, ha erre nincs mód, haladéktalanul intézkedik az elfogása, és szükség esetén a helyszín biztosítása iránt.*

⁸ *Rtv. 2. § (1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*

⁹ *Rtv. 24. § (1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.*

seg Mindezek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök nem tettek eleget a segítségnyújtási kötelezettségüknek, ezért e tekintetben a panasznak helyt adok.

5.) A panaszos kifogásolta, hogy, amikor 2011. január 11-én, amikor feljelentés kívánt tenni, a jelen levő r. zászlós minősíthetetlen hangon, káromkodva beszélt a telefonba, majd azt érezte a panaszossal, hogy az lenne a jobb, ha elmennének, azaz a feljelentését nem kívánta először felvenni. A panaszos sérelmezte a rendőrnő által tanúsított magatartást.

A panaszossal egy r. zászlós vette fel a kapcsolatot, aki kikérte a rendszerből a rendőri intézkedésről készült jelentést, majd tájékoztatta a panaszost, hogy természetesen csatolni fogja a látleletet az ügyéhez. Ezután közölte a panaszossal, hogy a rendőri intézkedés alapján meg fog indulni az eset kivizsgálása. Ennek ellenére a panaszos ragaszkodott ahhoz, hogy jegyzőkönyvbe mondja el a 2011. január 8-án történt eseménnyel kapcsolatban azt, hogy az eset szemtanúja hajlandó tanúskodni mellette. Ekkor a r. zászlós felvette a jegyzőkönyvet, melyben rögzítette a panaszos mondanivalóját. A r. zászlós kitért arra is, hogy a jegyzőkönyv felvételekor mindvégig türelmesen és szakszerűen, kulturáltan és a szabályzatnak megfelelően beszélt a bejelentővel, aki meglehetősen ideges és feldúlt állapotban volt. Nyugtatója ellenére a panaszos továbbra is nyugtalan volt. A rendőrnő a panaszos által elmondottakat, kérésének megfelelően, szó szerint írta le.

Tekintettel arra, hogy a feljelentésről a jegyzőkönyvet az e feladat ellátásával megbízott rendőr felvette, azt szabályszerűen, az előírásoknak megfelelően írásban rögzítette, ezért az e körben előterjesztett panasz megalapozatlan azt elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület a helyszíni szemle lefolytatásának és segítségnyújtási kötelezettség nem teljesítésének tekintetében megállapította a panaszos tulajdonhoz és tisztességes eljáráshoz fűződő, valamint testi épséghez való alapjogának súlyos sérelmét, ugyanakkor az 1.) a 2.), valamint 5.) számon jelzett kifogások tekintetében nem állapított meg alapjog sérelmet.

A kifogások megalapozottsága tekintetében, a határozat III. részében kifejtett, jogszabályokkal alátámasztott indokok alapján, a Panasztestület állásfoglalásával egyetérttek.

A megállapított alapjogi sérelmek tekintetében azonban – az alábbiakban részletezett indokok alapján – eltérő álláspontom rögzítése szükséges.

Megítélésem szerint panaszosnak nem sérült a tulajdonhoz való joga, mert a panasz tárgyát képező események a panaszos tulajdonjogát semmilyen szempontból nem érintették. A rendőri intézkedés (illetve a helyszíni szemle elmaradása) a lakás zavartalan birtoklásához, illetve a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő jogát érinthette, ezért véleményem szerint a Panasztestület állásfoglalása ebben a tekintetben téves megállapítást tartalmaz.

Ugyancsak nem tartom indokoltnak azt, hogy a Panasztestületi állásfoglalás a panaszos testi épséghez fűződő jogának súlyos sérelmét is megállapította. A rendőri

intézkedés és a panaszos testi épségének sérelme között ok okozati összefüggés nem került feltárássra sem a Panasztestület vizsgálata, sem pedig a közigazgatási eljárás során. Ennek megfelelően tehát a rendőri intézkedés nem sértette a panaszos testi épséghez való jogát, hiszen nem a rendőrök sértették meg a panaszos testi épségét, hanem a szomszédjai (ha egyáltalán ténylegesen történt bántalmazás, azonban ennek tisztázása az elrendelt büntetőeljárás kompetenciája). Azon körülmény, hogy a rendőr elmulasztott mentőt hívni a panaszoshoz, csupán rendkívül távoli okozati összefüggésben áll a panaszos testi épséghez fűződő alapjogával, különös tekintettel arra, hogy a rendőr mulasztása következtében a panaszos egészségi állapota egyáltalán nem romlott, hiszen a panaszos nem volt elzárva attól, hogy maga hívja ki mentőket.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése¹⁰, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein¹¹ alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, valamint a 109. § (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 11. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, a 20. § -a, 24. § (1) bekezdése, 43. §-a a 92. § (1) bekezdése, valamint a 93/A § (7) és (9) bekezdései;
- Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése, 4. §-a, valamint a 20. § (3) bekezdése.

Budapest, 2011. október „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány

¹⁰ **Rtv. 92. § (1)** *Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.*

¹¹ **Rtv. 93/A. § (6)** *Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.*

(7) *Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.*